

den første Bestemmelse om Beskatningen af indenlandsk Sukker. Ganste vist har man nu nedsat Udsørselspræmien noget i Tyskland, men den er alligevel betydelig nok i dette Øieblik til væsentlig at trykke vor indenlandsk Sukkerproduktion. Naar det ærede Medlem vil gjøre gjældende, at vi ikke behøvede at frygte for at slutte os til Tvangsparagrafen i Sukkerkonventionen, fordi denne Bestemmelse jo kun vil komme til Anvendelse lige overfor sukkerproducerende Lande, der havde Udsørselspræmie, saa er det jo ikke fuldstændigt rigtigt. Thi Bestemmelsen maatte, naar man havde tiltraadt den, ligesaa fuldt bringes i Anvendelse lige overfor de sukkerproducerende Lande, som senere indførte en Udsørselspræmie, og i Øvrigt vil det ærede Medlem vistnok vide, at blandt de Lande, som ikke paa det nuværende Trin fuldtud slutte sig til Konventionen, er der ogsaa sukkerproducerende Lande med Udsørselspræmie i dette Øieblik, som f. Ex. Frankrig. Jeg tror ikke, at det Middelt er praktisk, som det ærede Medlem foreslog, at vi skulde bruge her for at neutralisere Virkningen af Udsørselspræmien, uden at paadrage os nogen Risiko, nemlig det, i al Almindelighed at paalægge Varer, der havde en Udsørselspræmie paa deres Produktionssted, en højere Told her end Varer, som ikke havde det. Skulde det anvendes, maatte det i alt Fald anvendes af en langt stærkere Magt end den, vi raade over. Thi jeg tvivler meget om, at man fik Noget af dem, der kom til at lide under en saadan Bestemmelse, til at erkjende, at den var overensstemmende med Ret, Billighed og Traktater. Forholdet er jo ingenlunde det, at de Lande, der yde en Udsørselspræmie, yde den ligefrem i bestemte Beløb af Penge for den udsørsede Vare. Det er, mig bekendt, intet Sted Tilfældet med Hensyn til Sukkeret. Nei, Præmien bliver ydet ad indirekte Veie, enten saaledes som jeg angav i Tyskland eller paa lignende Maade efter det Beskatningssystem, der følges i Frankrig, paa lignende Maade ved det Beskatningssystem, der følges i Belgien. For at vi altsaa skulde kunne neutralisere Virkningen af disse Landes faktiske Udsørselspræmie ved en højere Toldsat, maatte vi først og fremmest have vedkommende Lands Anerkjendelse af, at den Kvantitet forhøjet Told, vi krævede, svarede til de faktiske Udsørselspræmier. Tror det ærede Medlem, det vilde være let? Jeg vil sige det ærede Medlem, at jeg tror, at det vilde være umuligt for os at bringe en saadan Anerkjendelse til Veie. Det forekommer mig, at den Veie, der er foreslaet i Lovforslaget, til at bøde

paa Memperne ved vor indenlandsk Sukkerproduktion, anbefaler sig ved at være let, simpel og uangribelig fra nogen af Konkurrenternes Side. Jeg skal nu kun tilføie, at jeg ikke har udtalt Noget om, hvorvidt Regjeringen i denne Samling vil indbringe et almindeligt Revisionsforslag eller ikke.

Sage: Der blev fra den høitærede Ministers Side udtalt, at det var et Billigheds Krav, der blev opfyldt ved Fremsettelsen af dette Lovforslag, fordi der fra Ublandets Side blev givet Udsørselspræmier, der stillede vor Sukkerindustri i en særlig ugunstig Stilling. Jeg kan i saa Henseende ikke Andet end slutte mig til, hvad der fremkom fra det ærede Medlem, der talte for den høitærede Minister, (Tauber), at der findes mange Ubilligheder i vor Tarif, og at vi, hvis vi vilde tage et enkelt Punkt frem paa denne Maade og erklære det for særlig ubilligt, komme ind i en anden Ubillighed, nemlig den at tilfidesætte alle de andre Hensyn til Billighed, som der kunde være at tage til mange andre Industriegrene. Det forekommer mig, at det lige saa let kan sætte ondt Blod at komme med den Art Seilighedslove som det Modsatte, idet alle de, der søle, at de lide under lignende Ubilligheder, nødvendigvis maa beklage sig over, at der kun tages Hensyn til en ganste enkelt Produktionsgren. Hele Agerbruget f. Ex., for at nævne en af de allervigtigste Produktionsgrene, lider jo netop under, at dette er ubeskyttet, medens det maa betale Told af alt, hvad det skal bruge, og naar Sukkerindustrien her ganste vist har at kæmpe mod Udsørselspræmien, saa har den paa den anden Side en god Beskyttelse til Erstatning for det Tab, den lider, ved, at den maa betale Told af Alt, hvad den bruger til sin Virksomhed, saaledes at den i alt Fald ikke er ugunstigere stillet end Agerbruget og en stor Mængde andre Produktionsgrene, som ere ligesaa prægraverede ved, at andre Industriegrene ere beskyttede, medens de staa ubeskyttede. Det forekommer mig, at det samme Hensyn, der gjøres gjældende her, ogsaa maatte gjøres gjældende i andre Henseender, og at det vilde være heldigt, uden at vi behøvede at komme ind paa en stor almindelig Toldrevision, som i disse Tider er ganste overordentlig ønskelig, fordi Standpunkterne: Frihandel eller Beskyttelse staa saa stærkt mod hinanden, saa dog at rette nogle af de mest skrigende Uretfærdigheder. Det forekommer mig, at det maatte kunne ske med lidt god Villie. Det Tab, som Statskassen kunde lide, vil kunne dækkes paa forskjellig Vis, saaledes at vi ogsaa kom bort fra hele